

שכח היסוד מעורב עם ונחלק לשנים המאכל הוא יסוד ועטרה...
שם שנים והם אחד בחיבור שדוקים זה בזה ואימתי הוא זה...

שארתי לך שהם ג' חלקי הי' והשלישי חילוני תלוי...
זהם כללים ג' ג' אחרים והם חקיקה חציבה וחיקוק...

ואף כי קורא אותם מה תועלת לו אחרי שאינו עוזב דבר מה...
אל חוק קרבו להכניסו בלבו ולהבין מה שהם אומרים ומגלים...

וי' ח' א' 96

Handwritten notes in the right margin.

Handwritten note at the bottom right.

ספר הקנה

הוא ע"י הרי ליה וכן כל השורות וסם הרוחב כ"א מ"ח פ"א ק"ד קפ"ה סם העומק כ"א י"ח ל' מ"ה ס"ה ע"ו י"ד וכן כולם ומאלו מורות ואפ"ל צימות קה סדרם ועוד אכתוב לך סדר

אנו ייה לה
בה טיר כנ
גזיביח כה סה
דטיה כבלפ
היא יח כלה צה
ויג כאלמ קי

מס' גן נדון
לא יאמר פיה

עד שגגיע לתכלית הענין ועתה צני אפתח את קירות לבך ותשתחוה ל' וס' לבך לדעת ולהציון ולהחזק ולעמו' על ציור שאלותיך על נעשה האדם בצלמנו כדמותנו והבן פי הייתי גם אני נצוד במצובה גדולה ובח אליהו ז"ל וא"ל צהצבה ובחשק ובחיבה דברים גדולים וטוראים וא"ל כשעלה משרע"ה להר סיני מלאו להצ"ה שהי' מררף צ' תיבות אלו ושאל משה להצ"ה תחלה ואמר למה תיבת צללמנו שס אותיות ותיבת כדמותנו ז' אותיות והשיב לו דע לך כי צללמנו רמז צסס הוי"ה שעולה צ"ל"ס יפ"ה הפ"ו ופ"ה הפ"ו שעולה ללס ונעבור שסס הזה הוא מלך צו' קצות ע"כ צאו ו' אותיות צתיבה כדמותנו רמזו צעטרה צת וצגו של ת"ת ועל שהיא שביעית מההד ע"כ צא התיבה צו' אותיות ואם תהצר הו' והו' הם אחד שו' וז' הם יחוד ואמר מרע"ה לפני השם רצ"ע הודיעני כל ענין המלות האלו ומאין יצאו הדברים האלו מיד ח"ל הש"ל למשה הצט וראה והראה לו הגיורים האלו :

בצלמנו כדמותנו
ונתומרכ ונמלציב
שהכישפ לקיפאטפ פשיכהש פטאפיקל
והנה צוה הדרך הראה לו למשה ומראה לו טיבו ועיניו צללמנו ונתומד"כ וזוהו כדמותנו מיוסף ר"ל צ"ו הוא ה' להרמז אל היסוד שהוא מילה צח' כי לעולם היסוד עם העטרה והדמות חיבור הנרי עם ל' והס ק"ש היא כ"י שיהוה נחחו ממנה וזוהו קס ל"ך ור"ל היסוד לעולם אוהב להיות קרוב עם כ"י כי השושבין מסיס שלום ל"ת הוא ת"ל ור"ל העט' עתידה לעשות את הלילות ת"ל עולם לא תצנה עוד שקל ישראל השק"ל יצא ההרצ עליה הוא ששקל עולה ת"ל ואם תררף מ"ו היא צד"ס והוא ת"ת ישראל והוא יתהפך עליהם לרס זה שג"ל לדבר ולרס שהדבר הוא יסוד ורס הוא הת"ת ואם תררף כ"ד הוא ד"ן היא הציבה שכל מה שהד"ו פועלי' צחי"לונים הוא מכה הציבה וז"ס ואח"כ דן אכני ואם תררף ו"ך הוא כ"וחר"ל אחר הנקמה יסוב השם לרחמים ולנהוג עם עמו ישראל ברחמים שכן כ"ו הוא יהו"ה שם העלם הנורה רחמים :

נפנה לפן אחר שהוא תררף ו' בצלמנו ונתומד"כ הרי כאן ו' ומשך הו' זה אחר זה מבריעים הזרועות והשוקיים ופוסקים הלכה הכל כדברי הגזור שהאם מייסרת הנשים כדרכיהם ואפ"ה לעולם משה כלפי חסד זהו לררף כ"ג שהוא קוף מלא רומנו צהו"ה במלואו ברצות העולה קוף מלא ולומר לך שאינו מניה המכריעים כשעומדים צוה להטות כלפי חוב אלא כלפי היכות ואם תררף מ"מ הוא פ"ך מדת הדיון הקשה המסכמת למלך המשפט ואינה הוצעת דב' הלא תראה שבא לררף ה' והו' סמוך ללירוף מ"מ שהוא פ ולומר לך זה ד' קוית לו והו' הת"ת להכריע בדיון הגזור ואם תררף ל' ות' הוא לר' ור"ל שת"ה הוא לרר המר והכל לוקחים ממנו כחו שכן הכל לריכילו ואם תררף הצ"וה"ו והוא בן לומר לך שכל הספי' אוהבים אותו באב המרחם את צנו וכשאר הו' לומר לך שהו' משך הו' ואחז המולידו בצכפנו :

נפנה לפן אחר תררף צ"ב הרי סוכה גדולה וסוכה קטנה חכמה עלאה הנק' צ' וחכמה תתאה הנק' צ' ור"ל הסוכה קטנה כגדולה מכלת הגדולה צראון הגזור הוא כתר עליון שכן החכמה עלאה ירדה צבר סיני וקבלה חכמה תתאה וזוהו מאהבת האב המרחם את צנו מהבצתו והצת מקבלו ואם תררף ל"ל הוא פ"י פ"י ור"ל הל' הוא היסוד והאב תתנה לו

את צנו להיות לו לפה זהו שנא' כי פי ה' דיבר ואם תררף ל"ל הוא ה' ורומז אל הצינה היא אם הנשים ולומר לך כי הצד ל' הניח הנשים צרנוכס רק מסרם לאם ואם תררף מ"מ הוא ל"ל ור"ל כל הנחלים הולכים אל הים והוא סם משמות ע"כ ובוהן יל"ס ובמקומו אצמרכו צנו"ה ואם תררף כ"כ הוא יס יס שהים הגדול יש לו יס קטן ולסס כל הספינות לפון וי ל' למי שיין ספינתו חזקה לעמוד מפני מימיה כי מלוחים הם קשים הם ואם תררף ו' הוא צ"י ור"ל שהים הקטן הנקראת צ"י ועליה המלך נשבע שנא' צ' נשבעתי והים הזה מתמלאת ע"י היוין האו' נפנה לפן אחר ברמזינו ונמלציב' ואם תררף צ"ו הוא ח"ו ור"ל ה' הוא הכתר והוא שנתן כה לאב ולאס להאטיל צניס אמרתי עולם הסד יצנה זהו ראש וכוף צבל הם תררף כ"ו שהוא ראש וכוף אז יהי' כ"ו הוא הויה הרי כ"ן כל ה"ה ואמר משה רבני דעלמא אמור לי מה חפי אמר לי' ואהה לה ידעת וא"ל ידעתי שחי בן אדם הראשון אצל למי אכי א"ל הצט ראש שמך וסוף שמך א"ל ראש שמי ה' וסוף שמי ה' הצ"ל משה' א"ל משה ה"ה שמעתי ולא ידעתי ח"ל בי מן העפר אהה ואל עפר השוב - א"ל אלו הצ' הרי"ן רומזים צניסה וזה שרמורה לי רצ לך מ"מ צחתי וצחתי ושלשתי זה הענין והסדר לצא האדם שהוא הנפש אל העולם להתלכלך מה לורך ח"ל משה דע לך שהה' הא"ל ה' נעלם היה האם והצת והנה הצת ילדה ה' והיא אמה והיא נעלמת ואינה נראית כן הדבר לעולם שאין לך הרי"ן שאין להם הרי"ן נעלמים וזוהו צרא מוכה אבא ח"ל רבני דעלמא מה תאמר צו' שהו' הוליד צדומה וכבר למדנו זה מהה' ח"ל דע לך כי הנקבה צקבה והזכר צזכר והנקבה צזכר והזכר צנקבה ר"ל ה"ה נקבה צנקבה ו' זכר צזכר מ"מ זכר צנקבה כן נקבה צזכר ח"ל רבון כל העולמים ועד כמה ח"ל עד חלף דור וזכר מדה הו' ח"ל רצ"ע הביאנוני צשמיעה הרעה הזאת למה הכהתי להתחייב הרובה ח"ל צצמיעה שערב לא צחתי צצמיעה והקב"ה הביאך ושערך לעשות מלהמה עם בעל העושה מלחמתו גדולות ולא עמדת ונתחייבת הרובה ח"ל ולמה צהרובה ח"ל דע לך משה כי זה הדיון צידו של הלוהם מי שלא יעמיד במלחמתו להורגו וזוהו על סכרדחתי ח"ל רבני דעלמא אחר שקבנתי את הדיון למה הצחתי אותי שענינים ח"ל דע לך כי צמשיט הראשון מינה מהכפר החוטא' חס ל' שיקבל גם כן דיון מיתה ח"ל ולמה לא מנעתי מלעמוד במלחמתי בחזקי שלא לחטוא ח"ל אין צידי למנוע ח"ל וימנעני מי צידי ח"ל הוא רונה לכבוהד ח"ל רבני דעלמא הנסיון מציא לידי חסא ועון ולמ' ציאיני צנסינון ח"ל ועתה פה עמוד עמודי ח"ל ח"כ רצ"ע הקצ"ה ראה לבסותי ולא עמדתו צנסינו ח"כ צדין הוא סיהרגני ולמה יעטש העני על לא עול כצפו ולמה העמיד לו זמן להרוג כענין שצבעתים יסם קין ח"ל צעצור ששלה ידו עליך שחמה גדול ממנו והיה לו להמתין שעה לשלוח יד צניי הגדול ממנו כי השולח יד ועושה דין למי שהוא גדול ממנו גם הוא כוהן הדיון ולכן חסרה לרס חכילת כל אשר נשמה צחטו ח"ל ח"כ אחר שהתחייב הרובה יכרג מיד ח"ל צעצור שלא היה עומשו כל כך גדול שיתחייב הרובה רק על ששלה ידו במשיה ה' ח"ל רבני דעלמא יצא כל העולם צנסינון ח"ל אין הכי נמי ח"ל רבני דעלמא אמור לי מה צין הכל למשה ח"ל הכל ג' אותיות ומשה ג' אותיות כשהתדרס כמשפט ואמור כך הברל מיישה חסר ה' צמ' והוא ה"ס והוא יו"ד ה"ה וא"ו ה"א זהו ה"ס המדברים אל פרעה מלך מצרים וזו ל"ו כה ה' מאין לך כח להוציא את ישראל ממצרים רק ה' שהוא מלא ה"י ונעשה יוד ה' ואו' הא הוא האדם הוא הת"ת ישראל ח"ל ח"כמה תאמר צב' של הכל וצט' של משה ח"ל דע לך ה' צחכמה וה' צניסה וצא אמור לך שכה ה' מהצ' ח"ל רבני דעלמא מה תאמר צב' של הכל וצב' של משה ח"ל כרפס והוא ח"ל ואצ"פ שראש שמך וסוף שמך ה' מ"מ גם אני בקרה ה' ואני לצינה וממנו העציר וזוהו הלל'